

Lovgivning, der har bestaaet i saa mange Aar, og som Befolkningen har fundet sig i; vi bør ikke sige, at det med Glet pludselig er gaaet op for os, at vi maac ansee den for saa forkastelig, at vi ikke kunne beholde den i den korte Tid, inden hvilken Justitsministeren har lovet os at fremkomme med en Ordning af det foreliggende Forhold. Jeg troer, at der kunde gaaes en Mellemvei mellem den høitærede Justitsminister og den ærede Forslagsstiller, idet det forekommer mig, at Justitsministeren ogsaa kunde have Interesse af at vide Folkethingets Mening. Dersom man lod Lovforslaget gaae videre til et Udvalg, vilde ikke alene Justitsministeren kunne indhente mange Oplysninger fra vedkommende Autoriteter i den Tid, Udvalget arbejdede, men det vilde ogsaa være til stor Gavn for det nedsatte Udvalg at erfare, hvad der i denne Tid kunde bringes frem, og hvorledes Justitsministeren i den Tid stillede sig til Forslaget. Det er jo ikke sagt, at et saadant Forslag kan gaae igjennem i denne Sessjon, men det kunde dog ogsaa være muligt, at Justitsministeren kunde faae de fornødne Forslag indhente og stille sine egne Forslag saaledes, at der kunde komme en Lov ud deraf. Jeg troer, at en saadan er nødvendig, for at vi kunne komme til at adskille det Borgerlige fra det Kirkelige, og jeg troer endog, at Forandring vil blive nødvendig paa mange andre Punkter, men man kan jo ikke gjøre Alt paa een Gang. Jeg mener derfor, at man skal gjøre en Begyndelse. Den høitærede Minister udtalte, idet han lovede at ville tage Sagen under Overveielse, at den Frygt, han især havde, var den, at man maaskee her i Folkethinget ikke vilde gaae vidt nok i Henseende til de Betingelser, der skulde opstilles istedetfor, hvad der nu er paalagt om, at en saadan Vaccinationsattest skal fordres før Confirmationen. Jeg skal i saa Henseende gjerne indrømme, at der kan blive reist Tvivl, ikke alene om, hvorvidt Vaccination skal være en tvungen Sag, hvad jeg dog for mit Vedkommende vil holde paa, men ogsaa om, hvorvidt Tilsynet med Vaccinationen skal føres enten fra Politiets Side eller maaskee fra Skolecommissionens Side. Jeg troer, det kunde være til-

stræffeligt at sætte Tiden, inden hvilken der skal tilveiebringes Beviis for, at et Barn er vaccineret eller har havt de naturlige Kopper, til den Tid, da Barnet fylder sit 7de Aar, hvilket jo falder sammen med den Tid, da det efter den nuværende Lovgivning bliver skolepligtigt, og i saa Henseende vilde jeg finde, at man vel kunde overlade til Skolecommissionen at føre Tilsyn med, at hvert Barn inden sit fyldte 7de Aar enten er blevet vaccineret eller har havt de naturlige Kopper. Det er overhovedet en vigtig Ting for dem, som frygte for de naturlige Kopper, og som ansee Vaccinationen for at være en Forebyggelse derimod, at ethvert Barn, forinden det indtræder i Skolen, skaffer et saadant Beviis tilveie. Jeg veed nu vel, at der er Mange, som ikke holde saa stærkt paa Skoletvangen, at de vilde finde sig tilfredse med, at man henlægte Tilsynet til Skolecommissionen; men man kunde jo ogsaa henlægge det til Politiet, og dersom man kunde finde sig tilfreds med Politiets Tilsyn, troer jeg, at Tidspunktet, som jeg allerede har sagt, kunde lægges til Barneets fyldte 7de Aar. Dersom man kunde komme til et saadant Resultat, troer jeg, det var godt at lade Lovforslaget gaae videre, og derfor skal jeg stemme for dets Overgang til 2den Behandling.

Justitsministeren: Jeg vil gjentage, at det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller omtrent har opnaaet ved sit Forslag, hvad han vel selv kunde vente. Den ærede Forslagsstiller har jo erfaret, at der mellem Alle dem, som have yttret sig angaaende Sagen, i Principet er Enighed om, at vi snarest muligt maac see at komme til en anden Ordning. Den ærede Forslagsstiller har endvidere opnaaet den Erklæring fra Regjeringen, at den forpligter sig til at fremme Sagen saa hurtigt, som det er den muligt, og jeg skal blot føie til, hvad jeg før anførte, at jeg kan sige, at jeg ikke alene vil tage Sagen under Overveielse, men at jeg allerede har indledet Forhandlinger med Sundhedscollegiet desangaaende. Jeg vil derimod paa ingen Maade og kan heller slet ikke forpligte mig til i denne Sessjon at fremkomme med Lovforslag i denne Henseende; tværtimod skulde jeg danne mig et